

Frank

စာစဉ် - ၁

ပြန်လည်မွေးဖွားလာသော အသန်မာဆိုးသားရဲ

ဘာသာပြန်-ကောင်းထက်ပိုင်

(Chapter 1 - 14)

အခန်း(၁)

"မြွေတစ်ကောင်အဖြစ် ပြန်လည်မွေးဖွားခြင်း"

လင်းဟောင်ဟာ သူ့ရဲ့မျက်လုံးတစ်စုံကို ဖွင့်လိုက်တယ်။

အေးစက်ပြီး စူးရှပြင်းထန်လှတဲ့ အလင်းတန်းတွေဟာ သူ့ရဲ့မျက်လုံး သူငယ်အိမ်ကို ကျော်ပြီး ရောက်ရှိလာခဲ့တယ်။ သူ့ရဲ့ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို သံသယစိတ်တွေနဲ့အတူ တစ်ချက် လှည့်ကြည့်လိုက်တယ်။

"ဒါဘယ်နေရာလဲ ..."

"ဘန်း ..."

ချောက်ချားမှုတွေနဲ့ အစပျိုးနေတဲ့သူ့ရဲ့ အတွေးတွေဟာ နင်းခြေခံလိုက်ရတယ်။

"တိရစ္ဆာန်ကောင် မင်းထိုက်နဲ့မင်းကံပဲ ..."

အော်သံတွေနဲ့အတူ သံမဏိဂိတ်တံခါးကြီး ပွင့်လာပြီး လင်းဟောင်ဟာ အထဲကို ပစ်သွင်းခံလိုက်ရတယ်။ တံခါးမကြီးလည်း ပြန်ပိတ်သွားတယ်။

လင်းဟောင် ခေါင်းကိုမော့ကြည့်လိုက်တဲ့ အချိန်မှာ သူဟာ အထူးတလည် တည်ဆောက်ထားတဲ့ လူသတ်ကွင်းပြင်ပုံစံ စစ်လေ့ကျင့်ကွင်းထဲ ရောက်နေတာကို သူတွေ့ရှိသွားခဲ့တယ်။

ပင်လယ်လှိုင်းလုံးတွေလို လူအုပ်ကြီးရဲ့အော်ဟစ်သံကို ကြားပြီးတော့ သူတော်တော် စိတ်လှုပ်ရှားသွားခဲ့တယ်။

"လူသတ်ကွင်း ..."

လင်းဟောင် စကားပြောဖို့ကြိုးစားခဲ့ပေမဲ့ သူပြောချင်သလို အသံတွေ ထွက်မလာဘဲ "ရှိုးရှိုး" ဆိုတဲ့မြွေတွန်သံတွေသာ ထွက်လာခဲ့တယ်။

လင်းဟောင်က အရမ်းစိတ်ရှုပ်သွားပြီး သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ချက်ချင်းစစ်ဆေး ကြည့် လိုက်တယ်။

သူ့အပြင်းအထန် တုန်လှုပ်သွားခဲ့တယ်။ သူ့ဒဏ်တန်က လုံးဝ ပျောက်ဆုံး နေပြီး အဲဒီအစား တစ်လက်မဝက်လောက်သာရှိတဲ့ သားရဲအမြူတေသာ တွေ ရှိပါတယ်။ သူ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကလည်း ရှည်ရှည်သွယ်သွယ်ပုံစံ ဖြစ်နေပါ တယ်။

"မြွေတစ်ကောင်လား ..."

"ဘုရားရေ ... မင်းဖေဖေက မြွေဘဝရောက်သွားတာလား ..."

လင်းဟောင်တစ်ယောက် မတည်ငြိမ်နိုင်တော့ပဲနဲ့ အရမ်း တုန်လှုပ်သွား ပါတယ်။

တဖြည်းဖြည်းနဲ့ လင်းဟောင် သူ့ရဲ့အတွေးတွေကို ပြန်စုစည်းလိုက်ပါ တယ်။

ကျယ်ပြန့်သော ကောင်းကင် ကုန်းမြေတိုက်ကြီးရဲ့ ကြီးမြတ်သော တာအို ပေါင်းစည်းခြင်း အင်မော်တယ် ခြောက်ယောက်ထဲက တစ်ယောက် မိုးကြိုး အရှင်သခင် လင်းဟောင်ဆေးပညာ၊ ဝင်္ကပါပညာနဲ့ လက်နက် သန့်စင်ခြင်း တွေမှာ ထူးချွန်တဲ့အပြင် မတရားမှုတွေ၊ အနိုင်ကျင့်ခံခဲ့ရမှုတွေကို လက်စားချေရင်း ကြယ်ခုနစ်လုံး နယ်မြေတစ်ခုကိုတောင် ပြာကျစေမဲ့ မိုးကြိုးစွမ်းအားကို ပိုင်ဆိုင်တာကြောင့် ကမ္ဘာဖျက်မိုးကြိုးဧကရာဇ်လို့ လူအ များက လေးစားစွာ ခေါ်ဝေါ်ကြတယ်။

ဒါပေမဲ့လည်း အဲဒီလိုမြင့်မားတဲ့ အဆင့်အတန်းနဲ့ ဧကရာဇ်တစ်ပါးကို

ပျက်စီးကိန်းရောက်ဖို့ မမြင်နိုင်တဲ့ အန္တရာယ်ကြီးက ပုန်းကွယ်ပြီးနေခဲ့ပါတယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း သုံးထောင်ကျော်ခန့်က ကောင်းကင်ဘုံ ခြောက်လမ်း လှည်းဘီး ပေါ်ထွက်လာမှုကြောင့် လူသားကမ္ဘာနဲ့ သားရဲကမ္ဘာဟာ ရှောင်လွှဲမရတဲ့စစ်ပွဲ ဖြစ်ခဲ့ပြီး လူသားတွေနဲ့ သားရဲတွေဟာစစ်ပွဲမှာ အဓိက ကစားသမားတွေ ဖြစ်လာခဲ့ပြီး အပြင်းအထန် ယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါတယ်။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ကျယ်ပြန့်သော ကောင်းကင်ကုန်းမြေတိုက်ကြီး တစ်ခုလုံးမှာ ဘီလီယံနဲ့ချီတဲ့ အသက်တွေသေဆုံးကျပြီး အလောင်းတွေပုံကာ သွေးပင်လယ် ဝေခဲ့ရပါတယ်။

လူသားမျိုးနွယ်ရဲ့ အင်မော်တယ်ဧကရာဇ် တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ လင်းဟောင်ဟာ သားရဲကမ္ဘာကိုတစ်ကိုယ်တော် ဝင်ရောက်ပြီး မရေတွက်နိုင်တဲ့ သားရဲတွေကို သတ်ဖြတ်ခဲ့ပြီး သားရဲအင်မော်တယ် ဧကရာဇ်သုံးယောက်တောင် လင်းဟောင်ရဲ့ ပြိုင်ဘက်တွေမဟုတ်ဘဲ လင်းဟောင်ရဲ့လက်နဲ့ တစ်ယောက်ချင်း ဇီဝန်ခြွေ ခံခဲ့ရပါတယ်။

သားရဲအရှင်သခင်ဟာ ဒေါသခြောင်းခြောင်းထွက်ပြီး လင်းဟောင်ကို ကျယ်ပြန့်သော ကောင်းကင်ကုန်းမြေတိုက်ကြီးရဲ့ အပြင်ဘက်မှာ သေခြင်း ရှင်ခြင်းတိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲဖို့စီစဉ်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီတိုက်ပွဲဟာ နှစ်ပေါင်းတစ်သန်းအတွင်း ကြောက်စရာအကောင်းဆုံး တိုက်ပွဲတစ်ခုဖြစ်လာကာ ကောင်းကင်နဲ့မြေကြီး မှောက်ခုံဖြစ်ကာ သက်ရှိ လောကတစ်ခုလုံး အလင်းရောင်မဲ့ခဲ့ ရပါတယ်။ တိုက်ပွဲက ခုနစ်ရက်ခုနစ်ည ကြာမြင့်ခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးမှာ လင်းဟောက်က ခက်ခဲစွာ အနိုင်ရခဲ့ပါတယ်။

သားရဲအရှင်သခင် သေဆုံးပြီးနောက်မှာ သားရဲတွေဟာ ခေါင်းမရှိတဲ့

ကြက်တွေလို ကူကယ်ရာမဲ့ကာ လူသားမဟာမိတ်အဖွဲ့ရဲ့ ချေမှုန်းခြင်းကို ခံခဲ့ရပါတယ်။

လင်းဟောင်ရဲ့ အယုံကြည်ဆုံးတပည့် ကြယ်မြစ်ဓားဧကရာဇ်ဟာ လင်းဟောင်အနိုင်ရပြီးတဲ့နောက်မှာ လင်းဟောင်ကို သစ္စာဖောက်ပါတော့တယ်။

ဓားစိတ်ဆန္ဒတွေအပြည့်ပါတဲ့ ဓားချက်တစ်ချက်ဟာ လင်းဟောင်ကို အပြင်းအထန် ဒဏ်ရာရသွားစေပါတယ်။

နှစ်ပေါင်းတစ်သောင်း ဆရာတပည့်သံယောဇဉ်ဟာ ဓားတစ်ချက်နဲ့ အဆုံးသတ်သွားပါတော့တယ်။

"ဆရာ ဆရာရဲ့ကြီးမားတဲ့ စွမ်းအားတွေဟာ အခြားလူတွေကို စိုးရိမ်ပူပန်ပြီး နေနေရတယ်။ ဆရာသေသွားမှသာ ကျယ်ပြန့်သော ကောင်းကင်ကုန်းမြေ တိုက်ကြီးဟာ ငြိမ်းချမ်းသွားပါလိမ့်မယ်"

"တပည့်ကို ကောင်းကင်ဘုံခြောက်လမ်း လှည်းဘီးပေးပါ။ ဒီတပည့်က ဆရာ့ကိုယ်စား ကြီးမြတ်သော ကောင်းကင်တာအိုရဲ့ ထိပ်ဆုံးကို တက်ရောက်ပေးပါမယ်"

အခုအချိန်အထိ ကြယ်မြစ်ရဲ့ အေးအေးစက်စက်အသံဟာ လင်းဟောင်ရဲ့ နားထဲမှာ ပဲ့တင်ထပ်နေတုန်းပါ။

လင်းဟောင်က ကြယ်မြစ် ဒါတွေအားလုံးကို ကောင်းကင်ဘုံခြောက်လမ်း လှည်းဘီးပိုင်ဆိုင်ဖို့ လုပ်ခဲ့တာနားလည်သွားပါပြီ။

အတိတ်တုန်းက လင်းဟောင်က သူတပည့်အတွက်နဲ့ အဖွဲ့အစည်းအများကြီးကို အပြစ်ပြုမိတာကို အလေးမထားဘဲ အင်ပါယာကြယ်ခုနစ်ကို ဒေါသတကြီး သတ်ဖြတ်ခဲ့မိတဲ့အတွက် ဒီနေ့လို အခြေအနေမျိုး ဖြစ်ခဲ့ရတာပါ။

"ရယ်ဖို့ကောင်းလိုက်တာ ... ရယ်ဖို့ကောင်းလိုက်တာ ... ရယ်ဖို့ကောင်း

လိုက်တာ ..."

ကြီးမြတ်သော ကောင်းကင်တာအိုနဲ့ ဆုံတဲ့အခါမှာ နှစ်ပေါင်းတစ်သောင်း ကြာမြင့်တဲ့ ဆရာတပည့်သံယောဇဉ်ဆိုတဲ့ အရာမှာ ဟာသတစ်ခုသာသာ ဖြစ်သွားပါတော့တယ်။

ပုံမှန်အားဖြင့် လင်းဟောင်ရဲ့ ကျင့်ကြံခြင်းအဆင့်နဲ့ သေလုနီးပါး ဒဏ်ရာ ရတောင် ကြယ်မြစ်က သူ့ကိုဘာမှမလုပ်နိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအချိန်မှာ ကြီးမြတ်သောတာအိုပေါင်းစည်းခြင်း အင်မော်တယ်ခြောက်ယောက်ထဲက သုံးယောက်က ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ကာ လင်းဟောင်ရဲ့ ထွက်ပြေးမဲ့ မျှော်လင့်ချက်ကို ရိုက်ချိုးလိုက်ပါတယ်။

လင်းဟောင်ဟာ "ငါလင်းဟောင် ကောင်းကင်တာအိုကို တိုင်တည်ပြီး သစ္စာဆိုတယ်။ အကယ်၍ နောက်ဘဝရှိခဲ့ရင် ကောင်းကင်တာအိုရဲ့ အမြင် ဆုံးကိုရအောင်တက်ပြီး အကုန်လုံးကို ပြန်လာသတ်မယ် ..."လို့ကတိချန်ခဲ့ ပြီး စိတ်ဝိညာဉ်ဖောက်ခွဲကာ လေထုထဲမှာ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့တယ်။

လင်းဟောင်က အတွေးတွေ နစ်မျောပြီး နောက်ဆုံးမှာ ပြုံးလိုက်ပြီး

"ဟားဟား"

"ဟားဟား"

"ဟားဟား"

"ကောင်းကင်က ငါ့ကိုမေ့မထားဘူးပဲ ..."သေမျိုးခန္ဓာက မြွေဖြစ်သော်လဲ သူ့အတွက်တော့ သက်ရှိ သားလောင်းတိုင်းရဲ့ အဓိကအရာဟာ စိတ်ဝိညာဉ် ဖြစ်တယ်။ လင်းဟောင်က လူသားစိတ်ဝိညာဉ် ရှိတာဖြစ်လို့ လူသားခံစား ချက်တွေ အပြည့်ရှိတယ်။ အဆိုးဆုံးမှ အနာဂတ်မှာ လက်ရှိ ခန္ဓာကို စွန့်ခွာ ပြီး လူသားခန္ဓာတစ်ခု ရှာရုံလောက်သာဖြစ်သည်။

"ဒန်း ..."

တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်နေတဲ့ သံမဏိဂိတ်တံခါးကြီးဟာ ပွင့်သွားခဲ့တယ်။

ခြေထောက်မှာ သံခြေချင်းတွေခတ်ထားခံရပြီး နှစ်မီတာလောက်အရပ် ရှည်တဲ့ အင်္ကျီဗလာနဲ့ လူရူးတစ်ယောက် ဝင်လာခဲ့တယ်။ သံမဏိသဖွယ် တောင့်တင်းခိုင်မာတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ထိုလူကြီးဟာ လမ်းလျှောက်နေ ရင်း "ဝူးဝူးဝါးဝါး" အသံတွေအော်ဟစ်နေပြီး မျက်လုံးတွေနီရဲနေတဲ့ တကယ် ကို လူသားအသွင်နဲ့ သားရဲတစ်ကောင်လိုပါပဲ။

သူ့အထဲကို ဝင်လာသည်နဲ့ လူအုပ်ကြီးက မိုးခြိမ်းသံသကဲ့သို့ အော်ဟစ် အားပေးနေပါတယ်။

"ဟားဟား ... သွေးတစ္ဆေ ဝင်လာပြီကွ ..."

"ငါကြားမိတာတော့ သွေးတစ္ဆေက ကိုးပွဲဆက်တိုက် အနိုင်ရထားပြီး တော့ အခုနောက်ဆုံးပွဲမှာ သူ့အတွက် အနက်ရောင်ယင်မြွေကို အထူးစီစဉ် ထားတာဆိုတော့ ဒီတစ်ပွဲက သူ့အတွက် အတော်ခက်ခဲမယ့်ပွဲပဲ"

"ဆယ်ပွဲဆက်တိုက် အနိုင်ရတာနဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်ရမှာဆိုတော့ သွေးတစ္ဆေ က ရေကုန်ရေခန်း တိုက်ခိုက်မှာ သေချာတယ် ..."

"နဂိုတိုက်ခဲ့တာတွေ ပြန်ကြည့်ခဲ့မယ်ဆိုလဲ သွေးတစ္ဆေက ကိုးပွဲ ဆက်တိုက် အနိုင်တိုက်ခဲ့တာလေ။ အနက်ရောင် ယင်မြွေကို မပြောနဲ့ သူ ထက်ဆယ်ဆသန်တဲ့ သားရဲတွေတောင် သွေးတစ္ဆေက အနိုင်တိုက်ခဲ့တာပဲ"

"သွေးတစ္ဆေသေရမယ်။ ဟုတ်တယ်။ သူ့သေရမယ်။ မင်းဖေဖေက သူ့သေ မယ်လို့ ငွေဒင်္ဂါးငါးရာလောင်းထားတာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့သေကိုသေရမယ် ..."

လူအချို့က အရမ်းတက်ကြွနေပြီး အချို့က အော်ဟစ်ပစ်ချင်လောက် အောင် ဗျာများနေတယ်။

အမှန်တော့ လူသားနဲ့သားရဲတိုက်ပွဲကို ကြည့်ရှုသူများက သွေးဆာနေတဲ့ လူတွေဖြစ်ကြပြီး သူတို့ရဲ့လိုအင်ဆန္ဒကို ဖြေဖျောက်ရန် ကြည့်ရှုခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ လူသတ်ကွင်းဆိုသည်က လူသတ်ကွင်းက တာဝန်ခံများက သားရဲတောင်တွေမှ ဖမ်းဆီး၍ရသော သားရဲတွေနှင့် ငွေဖြင့်ဝယ်ထားသော ကျွန်များကို အချင်းချင်းသတ်ခိုင်းကာ သံသရာလည်နေသော နေရာသာဖြစ် ပါတယ်။

အခုတိုက်ပွဲမှာတော့ သွေးတစ္ဆေက ကျွန်နေရာမှ တိုက်ခိုက်ရပြီး လင်း ဟောင်က သားရဲနေရာမှဖြစ်ပါတယ်။

"ဝူးဝူး သတ်မယ်။ သတ်မယ်။ မင်းကိုသတ်ပြီးတာနဲ့ ငါလွတ်လပ်ခွင့်ရမှာ ..."သွေးတစ္ဆေက မတ်တတ်ရပ်ပြီး သားရဲအော်သံသကဲ့သို့ အော်ဟစ်နေပါ တယ်။

လင်းဟောင်က တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး ဒီလူက ဆေးတစ်ခုခု အကျွေးခံ ရကာ အသိစိတ်ပျောက်ဆုံးပြီး လူသတ်စက်တစ်ခုအဖြစ် ပြောင်းလဲသွား တာ သိရှိလိုက်ပါပြီ။

သွေးတစ္ဆေ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး အရင်တိုက်ပွဲများမှရရှိသော ဒဏ်ရာကြီး ငယ် ပြည့်နှက်နေပြီး ထိုဒဏ်ရာများမှသွေးများ အဆက်မပြတ် စီးဆင်းနေ ပါတယ်။

ကျွန်တွေရဲ့ဘဝဟာ သားရဲတွေဘဝကဲ့သို့ ဖိအားမျိုးစုံရင်ဆိုင်ရကာ သနား စရာကောင်းလှပေတယ်။

"ဝေါင်း ..."သွေးတစ္ဆေဟာ လင်းဟောင်ဆီ ပြေးဝင်လာခဲ့ပါတယ်။

သွေးတစ္ဆေရဲ့ တိုက်ခိုက်မှုနဲ့အတူ လေထုဟာ တင်းကျပ်သွားပြီး လူပေါင်းများစွာရဲ့ စိတ်လှုပ်ရှားစွာ အော်ဟစ်သံတွေကြောင့် လူသတ်ကွင်းတစ်ခုလုံး ဆူညံသွားပါတော့တယ်။

ပြိုင်ဘက်ကတဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာတာကို မြင်တဲ့အခါမှာ လင်းဟောင်ကအကူအညီမဲ့စွာ သက်ပြင်းချလိုက်ပါတယ်။

"မင်းဘဝက အရမ်းနာကျင် နေရတာပဲ။ ဒါကြောင့်ဒီဧကရာဇ်က မင်းကို ကူညီပြီး အဆုံးသတ်ပေးမယ်"

လင်းဟောင်က တိုက်ခိုက်ဖို့ပြင်လိုက်ပေမဲ့ တစ်ခုခု မူမမှန်တာကို ရှာတွေ့သွားခဲ့တယ်။

သူ့ရဲ့ကြောရိုးထဲမှာ နာကျင်မှုတစ်ခုကို ခံစားလိုက်ရပါတယ်။ ထိုအရာက မသိသာပေမဲ့ တိုက်ပွဲမှာသူ့ကို သေသွားစေဖို့ လုံလောက်တဲ့ပမာဏ တစ်ခုပါ။

သူဆေးခတ်ခံခဲ့ရတာကို သူနားလည်သွားပါတယ်။

"ဝေါင်း ..."ထိုအချိန်မှာပဲ သွေးတစ္ဆေက နီးကပ်လာပါပြီ။

လင်းဟောင်က အသည်းအသန်ပဲ သူလေ့လာထားတဲ့ "အလင်းအရိပ်ထဲတွင် စီးမျောခြင်း" ကိုသုံးကာ သွေးတစ္ဆေရဲ့ နောက်တွင်ပေါ်လာကာ ပြန်မတိုက်ခိုက်ပဲ ချက်ချင်း သွေးတစ္ဆေနဲ့ဝေးဝေးကို ချက်ချင်းထွက်ပြေး ပါတော့တယ်။

"ဒီအဆိပ်က အရိုးစား ပေါင်ဒါမှုန့်တွေပဲ။ ပုံမှန်အားဖြင့် အဆိပ်မိပြီးတဲ့နောက် ဘာမှမဖြစ်ပေမဲ့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် လှုပ်ရှားလိုက်ပြီဆိုတာနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးက အရိုးတွေကပျော်ကျပြီး အသားပုံဘဝ ရောက်သွားမှာပဲ"

"တော်တော် ရက်စက်တာပဲ ..." လင်းဟောင်တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်သွားပါတယ်။

သွေးတစ္ဆေက ကိုးပွဲဆက်တိုက် အနိုင်ရထားပြီး ဒဏ်ရာတွေဗရပွ ဖြစ်နေပါပြီ။ ပြီးတော့ အနက်ရောင်ယင်မြွေရဲ့ ခွန်းအားက အမြင့်ဆုံးအခြေအနေပါ။ ဒီအခြေအနေကြောင့် သွေးတစ္ဆေသေမယ်လို့ လူအများက လောင်းကြေးထပ်ခဲ့ပါတယ်။

ဒီဟာက ပွဲတာဝန်ခံတွေစီစဉ်ထားတဲ့ ထောင်ချောက်တစ်ခုသာ ဖြစ်ပါတယ်။

"သနားစရာပဲ။ မင်းတို့အမှားကြီး လုပ်မိတာပဲ။ ဒီမြွေက ဒီဧကရာဇ်က ယူထားတာပဲ။ အဲဒီလောက်လွယ်လွယ် သေနိုင်မှာလဲ"

လူအုပ်ကြီးက အဲဒါကိုမြင်တော့ အရမ်းကို အံ့သြပြီး စကားမပြောနိုင် ဖြစ်သွားပါတယ်။

"အား ... မပြေးနဲ့လေ ..."သွေးတစ္ဆေရဲ့ ကိုးပွဲဆက်တိုက် တိုက်ခိုက်ထားတော့ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးက ဒဏ်ရတွေနဲ့ပြည်နေကာ အရမ်းကို အားနည်းနေပါတယ်။

အဲဒါကိုထားဦး အနက်ရောင်ယင်မြွေရဲ့ အမြန်နှုန်းက အတော်မြန်ကာ အဆင်တူ လူသားတစ်ယောက်ရဲ့နှုတ်ဆ မြန်ပါတယ်။

ငါးမိနစ်လောက် ဖြတ်သန်းသွားတော့ သွေးတစ္ဆေ မူးနောက်လာပြီး ဒဏ်ရာတွေက သွေးများအဆက်မပြတ် ထွက်လာပြီး သိသိသာသာ နှေးလာပါတယ်။

"ဘယ်လိုလုပ် သားရဲကထွက်ပြေးရတာလဲ ..."

"ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ မပြေးနဲ့လေ ..."

လူအုပ်ကြီးက ထိုအရာကိုစိုက်ကြည့်ပြီး လည်လိမ်ထားတဲ့ကြက်လို ဖြစ်နေပါတယ်။

သွေးအဆာဆုံး အနက်ရောင်ယင်မြွေကို ထည့်မပြောနဲ့ဦး သားရဲတွေ အကုန်လုံး သွေးဆာတဲ့အမျိုးတွေပါ။

"ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ ..."

"မင်းအမေ ဒါကဘယ်လို ဖြစ်ရတာလဲ ..."

"မင်းဖေဖေက သားရဲကောင်ဘက်ကနေ လောင်းထားတာ ရလဒ်က ထွက်ပြေးတယ်တဲ့လား။ ချီးပဲ ..."

"လင်းဟောင်က ဆယ်မိနစ်လောက် ပြေးပြီးနောက်မှာ လူအုပ်ကြီးက မနေနိုင်တော့ပဲ ထဆဲပါတော့တယ်"

သူတို့က လူသားနဲ့သားရဲတွေကို တိုက်ခိုက်ပြီး သွေးထွက်သံယိုဖြစ်တာကို ကြည့်ဖို့အရမ်းကို စိတ်လှုပ်ရှားနေတာပါ။ ခုတော့ထွက်ပြေးတာကို ကြည့်နေရတယ်လား။

"အား မပြေးနဲ့လေ ..."

သွေးတစ္ဆေက ပိုပိုပြီးနူးလာပြီး အရမ်းကို မောပန်းနေပါတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ ခြေထောက်နှစ်ဖက်က မထိန်းနိုင်ဘဲ မြေပြင်ပေါ်ဒူးထောက်ရက်သား ဖြစ်သွားပါတယ်။

"အချိန်ကောင်းပဲ"

လင်းဟောင်ရဲ့မျက်လုံးတွေ အရောင်တောက်သွားပြီး သွေးတစ္ဆေဘက်ကို ချက်ချင်းလှည့်ကာ အဆိပ်အိတ်ထဲမှ အဆိပ်ငွေ့တွေကို မှုတ်ထုတ်လိုက်ပါတယ်။

အဆိပ်ငွေ့တွေဟာ သွေးတစ္ဆေရဲ့ မျက်လုံးတည့်တည့်ကို ဝင်ရောက်သွား

ပါတယ်။

"အား ..."သွေးတစ္ဆေဟာ မျက်လုံးနှစ်ဖက်ကို လက်နဲ့အုပ်ကာ မြေပေါ်မှာ လူးလိမ့်ငိုကြွေးနေပါတယ်။

သွေးတစ္ဆေရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး မည်းနက်လာကာ ခုခံမှုများ ကျဆင်းကာ အချိန်ခဏအကြာတွင် သွေးတစ္ဆေတစ်ယောက် ငြိမ်သက်သွားပါတယ်။

ဆူညံသံတွေနဲ့ လူသတ်ကွင်း တစ်ခုလုံး ငြိမ်သက်သွားပါတယ်။

"ပွဲပြီးသွားပြီလား ..."

"အနက်ရောင်ယင်မြွေ နိုင်သွားတယ်လား ..."

လူအုပ်ကြီးက ခဏတာ မှင်တက်သွားပြီးနောက် အောင်ပွဲခံသံတွေ ဆူညံသွားပါတယ်။

"ဟားဟား ... နိုင်ပြီကွ ..."

"မင်းဖေဖေက အကြီးကြီးနိုင်ပြီဟေ ... ဟားဟားဟားဟား ..."

အခန်းတစ်ခန်းထဲတွင် အင်္ကျီအမည်းနဲ့ သက်လတ်ပိုင်း လူတစ်ယောက်ဟာ ထိုင်ခုံမှာဇိမ်ခံ ထိုင်နေပါတယ်။ ထိုအချိန်မှာပဲ ထိုလူသည်ခြေထောက်ကို ဆောင့်နင်းကာ သူ့အောက်ရှိကြမ်းပြင်က တစ်စစီကြွေသွားပါတယ်။

"ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ" သူကအနားရှိ မျောက်မျက်နှာနဲ့ လူငယ်လေးကို ဒေါသတကြီးကြည့်လိုက်ပါတယ်။

"မန်နေဂျာဟူ ကျွန်တော်အရိုးစားပေါင်ဒါကို သေချာထည့်လိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီတိရစ္ဆာန်က ထွက်ပြေးမယ်လို့ ကျွန်တော်လည်း လုံးဝမထင်ထားခဲ့တာပါ"

"ချီးပဲ။ ပျက်စီးသွားမှတော့ ဘာပြင်လို့ရမှာလဲ။ မင်းလစ်လိုက်

တော့ "အင်္ကျီအမည်းနဲ့လူရဲ့ လက်ဝါးဟာ လူငယ်လေးရဲ့ မျက်နှာကိုထိပြီး နောက်ကိုလွင့်ထွက် သွားပါတယ်။

အင်္ကျီအမည်းနဲ့ သက်လတ်ပိုင်းလူဟာ လူသတ်ကွင်းရဲ့ နှစ်ဝက်စာဝင်ငွေ ကို ဆုံးရှုံးရတဲ့ ဒီဖြစ်ရပ်ကို အရမ်းဒေါသထွက်နေပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ သွေးတစ္ဆေရဲ့ အသက်ရှူသံဟာ နှေးကွေးလာပြီး ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးက မီးသွေးခဲလို နက်မှောင်ကာ အသက်ရှင်ဖို့ လမ်းစ ပျောက်နေပါပြီ။

"သူ့ကိုစားပစ် ..."

"သူ့ကိုစားပစ် ..."

"သူ့ကိုစားပစ် ..."

လူအုပ်ကြီးက မတ်တတ်ရပ်ပြီး အရူးလိုအော်ဟစ်နေပါတယ်။

အသက်ရှင်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို စားတာကို စိတ်လှုပ်ရှားတယ်လို့ ထင်နေကျတာလား ...

ဒီအရူးတွေက အဲဒီလိုမြင်ကွင်းကို အရူးအမူးကြည့်ချင် နေတာလား ...

လင်းဟောင်က သူ့အမြီးကို သွေးတစ္ဆေရဲ့ လည်ပင်းကိုဖြတ်ကာ သူ့ကို အဆုံးသတ် ပေးလိုက်ပါတယ်။

သူ့ကိုစားရမယ် ...

လင်းဟောင်က ဖိအားပေးပြီး တိုက်ခိုက်ခံခိုင်းရတဲ့ ကျွန်တွေနဲ့စာရင် မတ်တတ်ရပ်ပြီး အရူးလိုအော်ဟစ်နေတဲ့ လူအုပ်ကြီးကို စားပစ်ချင်ပါတယ်

သွေးတစ္ဆေက အသုံးမလိုတော့ပါဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်သူက အပြစ်ကင်းပါ တယ်။ လင်းဟောင်သူ့ကိုသတ်လိုက်တာဟာ သူ့ကိုလွတ်လပ်သွားဖို့ ကူညီ လိုက်တာပါ။

ပုံမှန်အားဖြင့် ဒါကသူတို့ရဲ့ဘဝပါပဲ။

"ချီးပဲ။ ဘာလို့မစားတာလဲ ..."

"တိရစ္ဆာန်ကောင် သူ့ကိုမျိုစမ်း"

လင်းဟောင် ဂိတ်တံခါးဖြတ်မဲ့အချိန်မှာ ရပ်နေတဲ့လူနှစ်ယောက်က ဒေါသတကြီး ကျောက်တုံးနှစ်တုံးနဲ့ ပစ်ပါတယ်။

လင်းဟောင်က ကျောက်တုံးတွေကို ရှောင်ပြီး သတ်ဖြတ်ခြင်း အော်ရာ တွေအပြည့်နဲ့ အေးစက်တဲ့အကြည့်နဲ့ ပြန်ကြည့်လိုက်ပါတယ်။ လူနှစ်ယောက်က အချင်းချင်းပြန်ကြည့်ပြီး တုန်ရီပြီး မြေပြင်ပေါ်ပစ်လဲ သွားပါတယ်။

ဘာအကြည့်ကြီးလဲ ...

လူနှစ်ယောက်က စကားမပြောနိုင်အောင် တုန်လှုပ်သွားပါတယ်။

"ပုရွက်ဆိတ်လိုကောင်တွေပဲ"လင်းဟောင်က အကြည့်ကို ပြန်ရုပ်သိမ်းလိုက်ပါတယ်။

"ဒင် ... စစ်စတန် အသက်ဝင်ပါပြီ ..."

"ကစားသမား လင်းဟောင် အသန်မာဆုံး နဂါးစနစ်ကို ဖွင့်မည်လား ..."

လင်းဟောင် သံမဏိဂိတ်တံခါးထဲကို ဝင်ရောက်ရန် ပြင်ဆင်နေချိန်မှာ သူ့ရဲ့စိတ်အာရုံထဲကို အသံတခုဟာ ရုတ်တရက် ခုန်ကူးလာခဲ့တယ်။
